

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Tos/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314000202
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8314000202.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Mariána Mačuru na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21.10.2020 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného U. F. proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. OT/46/2014 zo dňa 11.08.2020.

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné uznesením sp. zn. OT/46/2014 zo dňa 11.08.2020 podľa § 8 ods. 2 zák. č. 528/2005 o výkone trestu povinnej práce za použitia § 55 ods. 4 Tr. zákona premenil ods. U. F. trest povinnej práce vo výmere 101 hodín uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. OT/46/2014 zo dňa 17.06.2014, právoplatný dňa 17.06.2014, na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 50 dní a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu odsúdený podal sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení, ktorej dôvody nepredložil.

Na podklade takto riadne a včas podanej sťažnosti osobou na to oprávnenou krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

V prvom rade na tomto mieste sťažnostný súd uvádza, že odsúdenému M. F. bol na základe trestného rozkazu Okresného súdu Humenné sp. zn. OT/46/2014 zo dňa 17.06.2014 podľa § 54 Tr. zákona uložený trest povinnej práce vo výmere 150 hodín za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. f) Tr. zákona. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 17.06.2014.

Výkon uloženého trestu povinnej práce bol odsúdenému nariadený dňa 10.07.2014 po prejednaní podmienok povinnej práce za súčasnej výzvy odsúdenému z 09.07.2014, aby tento trest nastúpil. Správa rekreačných a športových zariadení Humenné, kde mal odsúdený vykonať trest povinnej práce, zaslala súdu správu o tom, že odsúdený vykonal trest povinnej práce iba sčasti a to v rozsahu 48,25 hodín, v dôsledku čoho odsúdenému zostalo neodpracovaných 101,75 hodín.

Konajúci súd vo vzťahu k premene trestu povinnej práce vykonal dokazovanie podľa pravidiel procesného predpisu a o takto vykonaného dôkazy mohol opierať svoje skutkové zistenia. Odsúdený M. F. sa verejného zasadnutia, na ktorom bolo vykonané dokazovanie a vo veci rozhodnuté, zúčastnil osobne za dodržania lehoty na jeho prípravu a mal možnosť predložiť argumentáciu, ktorou by ovplyvnil rozhodnutie súdu v jeho prospech. Vychádzajúc z týchto zistení sťažnostný súd uzavrel, že konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu je v súlade so zákonom.

Svoje rozhodnutie o premene zvyšku trestu povinnej práce na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 50 dní konajúci súd odôvodnil predovšetkým tým, že odsúdený U. F. bezdôvodne prestal vykonávať uložený trest povinnej práce a v jeho výkone nepokračoval aj napriek výzvam a upozorneniu probačného a mediačného úradníka na možnosť premeny trestu povinnej práce na trest odňatia slobody, ktoré ignoroval.

So záverom konajúceho súdu o opodstatnenosti premeny zvyšku trestu povinnej práce na nepodmienečný trest odňatia slobody sa stotožnil aj sťažnostný súd. Dôvody, ktoré viedli konajúci súd k napadnutému rozhodnutiu, majú svoj podklad vo vykonanom dokazovaní, ktoré konajúci súd vyhodnotil v súlade so zásadou stanovenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Výsledky vykonaného dokazovania totiž preukázali, že odsúdený bol oboznámený s výmerou trestu povinnej práce 150 hodín, keďže trestný rozkaz mu bol doručený dňa 17.06.2014 osobne pri jeho výsluchu počas doby zadržania, a osobne s ním boli prejednané podmienky výkonu trestu povinnej práce dňa 09.07.2014, v rámci ktorého úkonu bol aj poučený o dobe vykonania tohto trestu a následkoch, pokiaľ trest nevykoná v stanovenej dobe. O svojoľnom prerušení výkonu trestu povinnej práce odsúdeným od 26.09.2014 podal správu dňa 09.10.2014 poskytovateľ práce Správa rekreačných a športových zariadení Humenné, pričom súčasne oznámil, že odsúdený U. F. v dobe od 10.07.2014 do 11.08.2014 odpracoval 48,25 hodín a zostalo mu odpracovať 101,75 hodín. Tento údaj o odpracovaných, resp. neodpracovaných hodinách poskytovateľ práce potvrdil aj vo svojej správe zo dňa 16.03.2020 za súčasného predloženia prehľadu dochádzky a harmonogramu výkonu trestu povinnej práce, ktorý preukazuje počet odpracovaných hodín v súčte 48 hodín 15 minút.

Trestný zákon v ustanovení § 55 ods. 4 ustanovuje podmienky, za ktorých súd premení trest povinnej práce alebo jeho zvyšok na trest odňatia slobody tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadi jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu. Jednou z takých podmienok je zavinené nevykonanie práce v určenom rozsahu, ktorý bol odsúdenému uložený.

Konanie odsúdeného U. F., ktorý dňa 26.09.2014 oznámil poskytovateľovi práce, že od 29.09.2014 nebude vykonávať práce z dôvodu vyslania zamestnávateľom na služobnú cestu mimo mesta Humenné a hoci prevzal výzvy na bezodkladný nástup na výkon trestu povinnej práce, čo osobne poskytovateľovi práce dňa 30.11.2015 aj oznámil, avšak na výkon trestu povinnej práce už nenastúpil, je nutné vyhodnotiť ako úmyselné nevykonanie práce v určenom rozsahu zo strany odsúdeného. Vykonanie prác v rozsahu do 50 hodín je iba jednou tretinou z uloženého trestu povinnej práce, preto ani sťažnostný súd neuveril obrane odsúdeného, že si myslel, že má uložený trest povinnej práce už vykonaný. Napokon probačný a mediačný úradník zaslal odsúdenému opakovane výzvu na nastúpenie výkonu zvyšku trestu povinnej práce, ktoré mu boli doručené, čo ozrejmuje nielen správa polície, ale aj správa poskytovateľa práce, a preto odsúdený vedel o tom, že trest povinnej práce uložený mu vo výmere 150 hodín nemá vykonaný.

Uvedené zistenia a úvahy sťažnostného súdu viedli potom k záveru, že rozhodnutie konajúceho súdu o premene zvyšku v trvaní 50 dní je vecne správne a zodpovedá zákonu.

Za správny považuje sťažnostný súd aj výrok o spôsobe výkonu trestu, ktorým bol odsúdený zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože odsúdený pred spáchaním skutku, za ktorý mu bol uložený trest povinnej práce nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, v dôsledku čoho boli splnené podmienky ustanovené v § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré sťažnostný súd vyhodnotil sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú a ako takú ju postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.